

Mi történik az újjászületéskor – John Piper

1. rész

“Volt a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémusz, a zsidók főembere. Ő Jézushoz jön éjjel, és azt mondja neki. Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, amelyeket te teszel, csak ha az Isten van veled. Felel Jézus és monda neki. Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten királyságát. Monda neki Nikodémusz. Mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az anyjának méhében másodszor, és születhetik-e? Felel Jézus. Bizony, bizony mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az és ami Szellemtől született, szellem az. Ne csodáld, hogy azt mondom neked. Szükséges nektek újonnan születnetek. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hová megy. Így van mindenki, aki Szellemtől született. Felel Nikodémusz és monda neki. Mi módon lehetnek ezek? Felel Jézus és monda neki. Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket?” (János 3.1-10.)

Elkezdünk egy tanítássorozatot az újjászületésről. Jézus azt mondta Nikodémusznak a János 3.3-ban: “Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg Isten királyságát.” Mindannyiunkhoz beszél, amikor ezt mondja, mert Nikodémusz nem egy speciális eset volt. Neked és nekem is újjá kell születni vagy nem fogjuk meglátni Isten királyságát. Ez azt jelenti, hogy nem leszünk megmentve; nem leszünk része Isten családjának és nem megyünk a mennybe, hanem helyette a pokolba fogunk menni.

Nikodémusz – az egyik legvallásosabb zsidó vezető – egy farizeus volt. Jézus azt mondta nekik a Máté 23.15 és 33-ban: “Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek; és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál. . . . Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, miképpen kerülitek ki a gyehennának büntetését?” Ez a tanítássorozat tehát, amit elkezdünk nem egy jelentéktelen, hanem központi téma. Az örökkévalóság függ attól, amikor az újjászületésről beszélünk. “Ha valaki újjá nem születik, nem láthatja meg Isten királyságát.”

Az újjászületés kérdése felkavaró dolog

A korábbi üzenetben a miértekre koncentráltunk, ennél a sorozatnál a kérdésünk a következő lenne: Mi történik az újjászületéskor? Mielőtt ezt a kérdést megpróbálnám megválaszolni, engedjétek meg nekem, hogy megemlítsek egy nagyon komoly aggodalmamat ezzel az üzenettel kapcsolatban. Óvatos leszek, de ez a tanítássorozat közületek sokakat mégis ki fog billenteni a lelki egyensúlyából — éppen úgy, ahogyan Jézus szavai is mindig felkavarnak bennünket, ha komolyan vesszük azokat. Ennek legalább három oka van

1) Reménytelen állapotunk

Jézus újjászületésről szóló tanítása szembesít bennünket a reménytelen szellemi, erkölcsi és a törvényen alapuló állapotunkkal, ami elválaszt bennünket Isten újjáteremtő kegyelmétől. Mielőtt az újjászületés megtörténik bennünk, *szellemileg* halottak vagyunk, erkölcsileg pedig önzők és lázadók. Isten *törvénye* szerint bűnösök vagyunk és ezért az Ő haragja alatt vagyunk. Amikor Jézus azt mondja nekünk, hogy újjá kell születnünk, tulajdonképpen azt mondja, hogy a jelenlegi állapotunk reménytelenül érzéketlen, romlott és bűnös. Az életünk hitetlen lévén, a kegyelemtől elválasztva, ezért nem szeretjük hallani ezt magunkkal kapcsolatban. Ezért felkavar bennünket, amikor Jézus ezt mondja, hogy újjá kell születnünk.

2) Mert magunk nem vagyunk képesek előidézni az újjászületésünket

Az újjászületésről szóló tanítás azért kavart fel minket, mert olyasmiről számol be, ami el van készítve számunkra, de nem olyan valami, amit mi megtehetünk. A János 1.13 hangsúlyozza ezt. Az Isten gyermekeiről számol be, mint olyanokról “Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.” Péter ugyanezt a dolgot hangsúlyozza: “Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az ő nagy irgalmassága szerint *újonnan szült minket...*” (1 Péter 1.3.) Nem mi idézzük elő az újjászületést. Bármilyen jó dolgot teszünk, az nem *eredményez* újjászületést, nem *hoz létre* új teremtést. Ez azt is jelenti, hogy az újjászületés nem a mi kezünkben, nem a mi hatalmunkban van. És a teljes reménytelenségünkkel szembesít minket, mert olyan Valakitől függünk, aki rajtunk kívül áll.

Ez eléggé felkavaró. Azt mondja nekünk, hogy nem fogjuk meglátni Isten királyságát, ha nem születünk újjá és azt is mondja nekünk, hogy magunktól viszont nem vagyunk képesek újjászületni. Ez rémisztő helyzet.

3) Mert Isten teljes szabadságával szembesülünk

A harmadik dolog az újjászületéssel kapcsolatban, amiről Jézus tanít azért felkavaró számunkra, mert az Isten teljes szabadságával szembesít minket. Istentől való elszakított állapotunkban szellemileg halottak vagyunk az önzésünk, és az ellenszegülésünk miatt. Természetünkénél fogva a harag gyermekei vagyunk (Efézus 2.3.). A lázadásunk olyan mély, hogy nem észlelhetjük és nem is vágyhatunk Krisztus dicsőségére az evangélium által (2 Korinthus 4.4). Ezért, ha újjá fogunk születni, az döntő módon és végső soron Istenen fog múlni. Az Ő döntése, hogy megelevenít bennünket nem arra lesz válasz, amit mi szellemi halottként teszünk, hanem amit mi teszünk az egy válasz lesz az Ő minket megelevenítő cselekedetére. A legtöbb ember számára – legalábbis először – ez riasztó.

Reménységem: nem csupán a rémisztgetés, hanem a megerősítés és megmentés

Ezért, amikor elkezdem ezt a tanítás sorozatot nagyon elővigyázatos vagyok, mert ez az újjászületésről szóló tanítás nagyon rémisztő lehet. Ezért, amennyire csak lehet, körültekintő akarok lenni. Nem akarok érzékeny embereknek semmi szükségtelen aggodalmat okozni, de nem akarok hamis reményeket sem táplálni azokban, akiknek eléggé összezavart erkölcsi és vallásos szellemi életük van. Kérlek imádkozzatok értem. Úgy érzem, hogy emberi lelkek örök élete múlik most rajtam, holott tudom, hogy nekem nincs hatalmam rá, hogy életet adjak embereknek. Isten teszi meg ezt. Nagyon reményteljes vagyok, hogy Ő viszont meg fogja tenni, amit amit az Efézus 2.4-5-ben mond. “De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, minket, kik meg voltunk halva a vétkeink miatt, megelevenített együtt a Krisztussal – kegyelemből tartattatok meg!” Isten szereti erőteljesen megmutatni az Ő életet adó kegyelmének gazdagságát ott, ahol Krisztust emelik fel igazságban. Ez az én reménységem is, hogy ez a sorozat ha fel is kavár egyeseket, de megerősít és megment másokat.

Mi történik az újjászületéskor?

Ezért, most menjünk vissza a kérdéshez: Mi történik az újjászületéskor? Három állítással próbálom megválaszolni ezt. Az első kettővel fogunk először foglalkozni és a harmadikkal később.

- 1) **Újjászületéskor nem egy vallást, hanem egy új életet kapunk**
- 2) **Az újjászületéskor nem csupán Jézusnak tulajdonítunk természetfeletti dolgokat, hanem magunk is megtapasztaljuk azt.**
- 3) **Az újjászületés nem a régi emberi természet megjavítása, hanem egy új emberi természet létrehozása** — egy olyan természet, ami valójában *te* vagy, megbocsátva a bűnöket és megtisztítva azoktól, ami valóban *új*, amit Isten Szelleme formált ki. Vegyük most ezeket egyenként.

1) Új élet, nem új vallás

Az újjászületéskor nem egy új vallást kapunk, hanem egy új életet. Olvassátok el velem együtt a János 3. fejezetének az első három versét:

“Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémusz, a zsidók főembere. Ő Jézushoz jön éjjel, és monda neki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem teheti e jeleket, amelyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele. Felel Jézus és monda neki: Bizony, bizony mondom néked; ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten királyságát.”

János fontosnak tartja elmondani nekünk, hogy Nikodémusz egy farizeus, zsidó vezető volt. A farizeusok minden zsidó csoport közül a legvallásosabb emberek voltak. Erre Jézus azt mondja a 3. versben, hogy *“Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten királyságát.”* A 7. versben még inkább hangsúlyozza

annak személyes szükségességét: “Újjá kell születnetek.” János egyik verse tehát azt mondja: minden Nikodémusz-féle vallásosság, minden elképesztő farizeusi tanulmányok, tudomány és ismeret és a törvény betartása sem pótolhatja az újjászületés szükségességét. Valójában ezek még inkább szükségessé teszik azt.

Amire Nikodémusznak szüksége van, amire neked és nekem is szükségünk van az nem vallásosság, hanem egy új élet. Ilyen értelemben az újjászületés egy új életet hoz be a világba. Egy bizonyos értelemben, természetesen Nikodémusz is él: lélegzik, gondolkodik, érez és cselekszik. Ember, aki Isten képmására van teremtve. Jézus mégis egyértelműen azt gondolja, hogy ennek ellenére halott. Nincs szellemi élet Nikodémuszban. Szellemileg nem született újjá. Neki életre van szüksége és nem még több vallásos cselekedetre és még több vallásos buzgóságra, mert azoknak bőségében van.

Emlékezzetek arra, hogy mit mondott Jézus a Lukács 9.6-ban annak az embernek, aki ki akart térni Jézus követése elől, mert el kell temetnie az apját? Jézus a következőt mondta neki: “Engedd, hogy a halottak temessék el a saját halottaikat.” Ez azt jelenti, hogy vannak fizikailag halott emberek, akiket el kell temetni és vannak szellemileg halott emberek, akik eltemethetik őket. Más szavakkal Jézus félreérthetetlenül azokra az emberekre gondolt, akik sok látható jel szerint kétségtelenül élnek, de mégis halottak. A tékozló fiú példázatában az Atya a következőt mondja: “Ez az én fiam *halott* volt és most ismét él” (Lukács 15.24). Nikodémusznak nem vallásra volt szüksége, hanem életre – szellemi életre. Az újjászületéskor egy új élet születik meg, ami korábban nem volt. Újjászületéskor egy új élet jön létre. Ez nem vallásos cselekedet vagy tudomány vagy elhatározás. Ez egy élet megszületése. Ez az egyik módja annak, ahogyan leírhatjuk, hogy mi történik újjászületéskor.

2) A természetfeletti személyes megtapasztalása, nem pedig csak annak elfogadása másokban

Ami az újjászületéskor történik az nem csupán a Jézussal történt természetfeletti dolgokról való meggyőződés, hanem a természetfeletti megtapasztalása saját magunkban. A 2. versben Nikodémusz azt mondja: “Rabbi! Tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, és senki sem teheti ezeket a jeleket, amiket te cselekszel, csak ha Isten veled van.” Más szavakkal, Nikodémusz meglátja Jézusban az igazi isteni cselekedetet. Elismeri, hogy Jézus Istentől jött és Isten munkáját végzi. Erre Jézus nem azt válaszolta neki, hogy “Az a vágyam, hogy Izraelben mindenki meglássa ezt az igazságot rólam, amit te látsz”, hanem helyette ezt mondta: “Újjá kell születned különben sohasem fogod meglátni Isten királyságát.”

Jeleket és csodákat látva és rácsodálkozva azokra és hitelt adva a csodatevőnek, hogy az Istentől van, nem ment meg senkit. Ez az egyik legnagyobb veszélye a jeleknek és a csodáknak: nincs szükséged új szívre ahhoz, hogy rácsodálkozz ezekre. A régi bukott emberi természetnek van szüksége arra, hogy rácsodálkozzon a jelekre és csodákra, és a régi bukott emberi természet kész azt mondani, hogy a csodák Istentől vannak. Az ördög maga is tudja, hogy Jézus Isten Fia és csodákat tesz (Márk 1.24). Nem! Nem az a

kulcs Isten királyságához, hogy Nikodémusz, olyannak látott engem, mint egy Istentől küldött csodatevőt: “Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg Isten királyságát.”

Más szavakkal: nem számít semmit pusztán a természetfeletti felismerése Jézus esetében, hanem a természetfeletti megtapasztalása saját magunkban. Az újjászületés természetfeletti, és nem természetes, ezért nem lehet leírni olyan dolgokkal, ami már fellelhető ebben a világban. A 6. vers az újjászületés természetfeletti természetét hangsúlyozza: “Mert, ami testtől született test az, ami pedig Szellemtől született szellem az.” A test olyan valami, ami természetes. Isten Szelleme természetfeletti Személy, aki véghezviszi az újjászületést. Jézus a 8. versben ismét mond valamit: “A szél fúj ahová akar, és a hangját hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy. Így van ez mindenkivel, aki Szellemtől született.” A Szellem nem része ennek a természetes világnak. Ő a természet felett áll. Ő természetfeletti. Valójában Ő Isten. Ő a közvetlen előidézője az újjászületésnek.

Ezért Jézus azt mondja Nikodémusznak, hogy ami történik az újjászületéskor az nem pusztán annak a természetfeletti felismerése bennem, hanem a természetfeletti megtapasztalása magadban. Neked kell újjászületned. Nem valamiféle képletes természeti módon, hanem természetfeletti módon. A Szent Szellem Isten kell, hogy hozzád jöjjön és hozza el számodra az új élet valóságát.

Legközelebb az 5. verset fogjuk megnézni: “Bizony, bizony mondom neked, ha valaki nem születik újjá víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten királyságába.” Mit jelent itt a víz és a Szellem, és hogyan segít ez nekünk megérteni, hogy mi történik az újjászületéskor?

Jézus az élet

Most szeretném befejezni azzal, hogy egy fontos kapcsolatot hozzak létre a Szellem által való újjászületés és a Jézusban való hit által elnyert örök élet között. Amit eddig láttunk az az, hogy ami az újjászületéskor megtörténik az a Szent Szellemnek egy természetfeletti munkája, hogy szellemi életet hozzon létre ott, ahol nem volt. Jézus a János 6.63-ban azt mondja: “A Szellem az, Aki életet ad; a test nem használ semmit.”

A János evangéliuma azonban még világosabbá tesz valamit: Jézus az élet, amit a Szent Szellem ad. Mondhatjuk úgy is, hogy a szellemi élet, amit Ő ad, azt csak Jézussal együtt adja. A Jézussal való egyesülés ott történik meg, ahol megtapasztaljuk a természetfeletti, szellemi életet. Jézus azt mondta a János 14.6-ban: “Én vagyok az út, az igazság és az *élet*. Senki sem mehet az Atyához, csakis Én általam”. A János 6.35-ben azt mondja: “Én vagyok az *élet* kenyere.” A 20:31-ben János mondja, hogy “Ezek pedig azért írtak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, *életek legyen az ő nevében.*”

Nincs élet Jézus nélkül

Ezért nincs szellemi élet – nincs örök élet – Jézus Krisztussal való kapcsolat és Jézusban való hit nélkül. Sokkal többet is fogunk mondani az újjászületés és a Jézusban való hit kapcsolatáról. Engedjétek meg, hogy most csak ennyit mondjak: Az újjászületéskor a Szent Szellem egyesít minket Krisztussal egy élő egységben. Krisztus az élet. Krisztus a szőlőtő, ahonnan az élet ered. Mi vagyunk a szőlővesszők (János 15.1). Ami újjászületéskor történik az egy új szellemi élet létrehozása természetfeletti teremő munka során, ami a Jézus Krisztussal való egységben megy végbe. A Szent Szellem egy élő kapcsolatra visz el bennünket Jézus Krisztussal, aki az út, az igazság és az élet. Ez az objektív valósága annak, ami újjászületéskor történik.

Másrészt az a mód, ahogyan megtapasztaljuk ezt, az a Jézusban való hit miatt van, ami feléled a szívünkben. A szellemi élet és a Jézusban való hit együtt jön létre. Az új élet által lehetségessé válik a hit, és mivel a szellemi élet mindig felébreszti a hitet és kijelenti magát a hitben, ezért nincs élet hit nélkül Jézusban. Ezért sosem választhatjuk szét az újjászületést a Jézusban való hittől. Isten oldaláról nézve, az újjászületésben egyesültünk a Krisztussal. Ezt a Szent Szellem cselekedte meg. A mi oldalunkról nézve megtapasztaltuk ezt az egységet a Jézusban való hit által.

Az újjászületés sosem választható el a Jézusban való hittől

Figyeljük meg János hogyan kapcsolja egybe ezt az 1 János 5.4-ben: “Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” Az Istentől való születés – a győzelem kulcsa. A hit – a győzelem kulcsa. A hit segít megtapasztalni az Istentől születést.

Figyeljük meg, hogyan mondja János ezt az 1 János 5.11-12-ben: “És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet: akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban.” Ezért, amikor Jézus azt mondja “A *Szellem* ad életet, a test nem használ semmit” (János 6.63), és azt követően azt mondja: “Szellemtől kell születnetek”, hogy életetek legyen, mindez azt jelenti, hogy az újjászületésben a Szent Szellem természetfeletti módon ad nekünk új szellemi életet összekapcsolva bennünket Jézus Krisztussal hit által. Mert Jézus az élet. Ezért mindig összetartozik Jézusnak ez a két mondása a János 3-ban: “Ha valaki újjá nem születik, nem láthatja meg Isten királyságát” (3. vers) és “Aki hisz a Fiában, örök élete van” (36. vers).

Mi történik az újjászületéskor?

2. rész

“Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémusz, a zsidók főembere. Ő Jézushoz jön éjjel, és azt mondja neki. Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem teheti e jeleket, amelyeket te teszel, hanem ha az Isten van veled. Felel Jézus és monda neki. ‘Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.’ Monda neki Nikodémusz. ‘Mi módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?’ Felel Jézus. ‘Bizony, bizony mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az és ami Szellemtől született, szellem az. Ne csodáld, hogy azt mondom neked: Szükséges nektek újonnan születnetek. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön és hová megy. Így van mindenki, aki Szellemtől született’. Felel Nikodémusz és monda neki. ‘Mi módon lehetnek ezek?’ Felel Jézus és monda neki. ‘Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket?’” (János 3.1-10)

Most befejezzük a “Mi történik az újjászületéskor” témáról szóló tanítássorozatot. Jézus azt mondta Nikodémusznak a János 3:7-ben: “Ne csodálkozz, hogy azt mondom neked – ‘Újjá kell születned.’” A 3. versben pedig ezt mondja Nikodémusznak – és nekünk — hogy az örök életünk attól függ, hogy újjá vagyunk-e születve: “Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja meg Isten királyságát.” Ezért nem valami olyan dologgal foglalkozunk, ami lényegtelen, szabadon választható vagy egy szépítgetése a keresztyén életnek. Az újjászületés, nem olyan valami, amit a temetkezési vállalkozó tesz, hogy megpróbálja a holttesteket olyannak feltüntetni, mintha azok élnének. Az újjászületés egy új szellemi élet keletkezése és nem az élet utánzása.

Két állítással kezdjük megválaszolni a feltett kérdést: *Mi történik az újjászületéskor?*

- 1) Újjászületéskor nem egy új vallást kapunk, hanem egy új életet
- 2) Újjászületéskor nem csupán bizonyosságot kapunk a Jézusban való természetfelettről, hanem magunkban tapasztaljuk meg a természetfelettit

Új élet a Szent Szellem által

Nikodémusz farizeus volt sok vallásossággal, de nem volt szellemi élete. Meglátta Isten természetfeletti munkáját Jézusban, de nem tapasztalta meg azt saját magában. Ezért a két pontot egybefoglalva, amire Jézus szava alapján Nikodémusznak szüksége volt; új szellemi életben részesülni a Szent Szellem által, természetfeletti módon. Ami új életet hoz létre *szellemileg* és ami *természetfelettivé* teszi azt, az Isten Szellemének munkája. A fizikai szívünk és elménk természetes életén túl van valami több.

A 6. versben Jézus azt mondja: “Ami testtől születik test az, és ami Szellemtől születik szellem az.” A testnek van valamilyen élete. Minden ember élő testben létezik. Azonban

nem minden emberi lénynek van élő szelleme. Ahhoz, hogy élő szelleme legyen vagy rendelkezzen szellemi étellel, Jézus azt mondja, hogy “Szellemtől kell születnünk”. A test éli a maga egyfajta életét, de a Szellem egy másfajta életet hoz létre. Ha nem rendelkezünk ezzel a másik fajtaival, akkor nem fogjuk meglátni Isten királyságát.

A Szellem által Jézusban

Amikor befejeztük az előző részt, két fontos dolgot állapítottunk meg: kapcsolat van az újjászületés és Jézus között, és kapcsolat van az újjászületés és a hit között is. Jézus azt mondta: “Én vagyok az út, az igazság és az élet” (János 14:6). János apostol azt mondta: “Isten ad nekünk örök életet és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs Isten Fia, az élet sincs meg abban” (1 János 5:11-12). Ezért egyrészt az új élet, amire szükségünk van az a “Fiában” van, mert Jézus az élet. Ha Ő benned van, akkor neked új szellemi, örök életed van. Másrészt a János 6:63-ban azt mondja Jézus: “A *Szellem* az, aki életet ad.” Ezért amíg nem születtek *Szellemtől*, nem mehetek be Isten királyságába. (János 3:5).

Ezért ha kapcsolatban vagyunk az Isten Fiával, aki a mi életünk, akkor az élet bennünk van, és rendelkezünk azzal az étellel a Szellem munkája által. Ezért az a következtetésünk, hogy a Szellem munkája újjászületéskor egy új életet hoz létre, egyesítve bennünket Krisztussal. Kálvin János erről a következőt mondja: “A Szellem a szolgál, aki által Krisztus hatékonyan egyesít minket magával” (*Institutes*, III, 1, 1).

Egyé válás Jézussal – hit által

Ezt követően – ehhez hasonlóan – kapcsolatot hoztunk létre a hittel. A János 20:31 azt mondja: “Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt *hívén, életetek legyen az ő nevében.*” Az 1 János 5:4 pedig azt mondja: “Mert mindaz, ami az *Istentől született*, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a *mi hitünk.*” Az Istentől való születés a győzelem kulcsa. A hit a kulcs a győzelemhez. A hit által tapasztaljuk meg az Istentől való születést. A teljes üzenetet a következőképpen foglaltuk össze: *Az újjászületéskor a Szent Szellem természetfeletti módon egy új szellemi életet hoz létre hit által összekapcsolva bennünket Jézus Krisztussal.*

Az újjászületés egy új teremtést jelent, nem a régi megjavítását

Ez elvezet bennünket egy harmadik dolog megállapításához, ami újjászületéskor történik. Ami újjászületéskor történik, az nem a régi – öemberi – természet megjavítása, hanem egy új emberi természet létrehozása — egy olyan természet létrehozása, ami valóban *te* vagy, megbocsátva a bűnöket és megtisztítva; és ez a természet valóban *új*, amit Isten Szelleme formál ki benned.

Elviszlek benneteket egy rövid utazásra, ahol megosztok veletek egy felfedezést. A János 3:5-ben Jézus azt mondja Nikodémusznak: “Bizony, bizony mondom neked, ha

valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be Isten királyságába.” Mit akar Jézus mondani ezzel a két kifejezéssel: “víztől és Szellemtől”? Néhány felekezet úgy gondolja, hogy ez egy utalás a vízbe való bemerítésre, mint a Krisztussal Szellemben való egyesülés. Egy honlap például ilyen módon magyarázza azt:

A Bemerítkezés Szentsége az alapja az egész keresztyén életnek, a kapu a Szellemben való élethez, egy olyan ajtó, ami bejárást ad más szentségekhez. A Bemerítkezés által szabaddá válunk a bűntől és újjászületünk, Isten fiakként; keresztyénné válunk, beépülve az Egyházba és felkészülve arra, hogy részesei legyünk a gyülekezet küldetésének: “Az igében a bemerítkezés az újjáteremtés szentsége – víz által.”

Emberek millióinak tanították azt, hogy a vízbe való bemerítkezésük újjászületést hozott létre bennük. Ha ez nem igaz, akkor ez egy óriási, az egész világra kiterjedő tragédia. Én pedig nem hiszem, hogy ez igaz. Mire gondol valójában Jézus?

Miért van “Víz” és nem egy bemerítésre való utalás a János 3-ban

Különböző okai vannak annak, ami miatt azt gondolom, hogy itt vízről van szó és nem keresztyén bemerítkezésről. Meg fogjuk látni, hogy a szövegösszefüggés hová vezet bennünket.

1) Nincs bemerítésre való utalás a fejezet további részében

Először: Ha ez egy keresztyén bemerítésre való utalás, ami annyira fontos az újjászületés szempontjából, úgy különösnek tűnik, hogy a fejezet további részében, amikor az örök életről van szó, Jézus miért nem említi ezt az örök élettel kapcsolatban. A 15. vers azt mondja: “Aki *hisz* Őbenne örök élete van.” A 16. vers mondja: “Valaki *hisz* Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” A 18. vers mondja: “Aki *hisz* Őbenne el nem kárhozik.” Különös, hogy ha a bemerítés olyan lényeges lenne, akkor miért nincs megemlítve a hittel együtt?

2) A bemerítés nincs összhangban a szél analógiájával

Másodszor: a 8. versben a szélhez való hasonlítás különösnek tűnhet, ha az újjászületés annyira erősen a vízbe való bemerítéshez kapcsolódna. Jézus azt mondja: “A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, aki Szellemtől született.” Ez úgy tűnik mintha azt mondaná, hogy Isten olyan szabad mint a szél az újjászületés előidézésében. Azonban, ha ez történik minden esetben egy csecsemő megkeresztelésekor, ez nem tűnne igaznak, mert ebben az esetben a szél, nagyon korlátozva lenne a szentség által.

3) A bemerítkezés nincs összhangban azzal, ami miatt Jézus megdorgálta Nikodémuszt

Harmadszor: Ha Jézus a keresztyén bemelegítésről beszél, különösnek tűnik, hogy miért mondaná Nikodémusznak, a farizeusnak a 10. versben: “Te Izrael tanítója vagy és nem tudod ezeket?” Ez azt érzékelteti, mintha Jézus valamelyik tanításra hivatkozna az Ószövetségben. Azonban, ha egy később – Jézus élete és halála által értelmet nyerő – bemelegítésre utal, amiatt nem fedheti meg Nikodémuszt, mint Izrael tanítóját, hogy miért nem érti, hogy mit mond neki.

4) A Víz és a Szellem az Újszövetség ígéreteihez kapcsolódnak

Végezetül: ugyanezen állítás a 10. versben visszautal valamilyen ószövetségi részhez, és ott azt találjuk, hogy a víz és a Szellem közvetlenül az Újszövetség ígéreteihez kapcsolódik, különösen az Ezékiel 36-ban. Ezért most menjünk oda együtt, mert ez a szövegrész az alap az üzenet további részéhez.

A Víz és a Szellem az Ezékiel 36-ban

Ezékiel arról prófétál, hogy mit fog Isten tenni az Ő népével, amikor visszahozza őket a babiloni fogságból. A következtetés sokkal messzebbre ható, mint hogy az csupán Izrael népére vonatkozna, mert Jézus kiterjeszti azt az Újszövetségben az Ő vére által mindazokra, akik hinni fognak benne (Lukács 22:20). És ez az egyik verziója az Újszövetségi ígéretnek, ami megegyezik a Jeremiás 31:31-ben írtakkal. Olvassuk el együtt. Ezékiel 36:24-28:

“És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre. És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítalak titeket. És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimban járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek. És laktok azon a földön, melyet adtam atyáitoknak, és lesztek nékem népem s én leszek néktek Istenetek.”

Azt gondolom ez az igazságos szolgálat alapul Jézus szavaihoz: “Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől nem mehet be Isten királyságába.” Azt mondja nekik: “És lesztek nékem népem és Én leszek nektek Istenetek” (28. vers)? A 25. vers azt ugyanazoknak mondja: “hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól.” A 26. vers pedig azt mondja nekik: “adok néktek új szívet, és új szellemet adok belétek.” Más szavakkal, azok fognak bemenni Isten királyságába, akik újjászülettek, ami magába foglalja a régi megtisztítását és egy új létrehozását.

Ezért arra következtetünk, hogy a “víz és Szellem” az újjászületett állapotunk két jellemző dolgára vonatkozik. Az ok, ami miatt mindkettő fontos, a következő: Amikor azt mondjuk, hogy egy új szellemet és egy új szívet kapunk, akkor nem arra gondolunk, hogy megszűnünk erkölcsileg felelősségre vonható emberi lény lenni, ami mindig is

vagyunk. Én, John Piper emberi lény voltam mielőtt újjászülettem és John Piper emberi lény vagyok az újjászületésem után is. Van egy folytonosság. Ezért kell megtisztulnom. Ha John Piper, a régi emberi lényem teljesen megszűnne, akkor az egész bűnbocsánatról és megtisztításról szóló elképzelés feleslegessé válna. Semmi sem maradna a múlt megbocsátásából és megtisztításából.

Tudjuk, hogy a Biblia azt mondja nekünk, hogy a régi természetünk keresztre lett feszítve (Róma 6:6), és meghaltunk együtt a Krisztussal (Kolossé 3:3), és ezért “halottként kell gondolni magunkra” (Róma 6:11), és “megtagadni a régi önmagunkat” (Efézus 4:22). Azonban ezek egyike sem jelenti ugyanazt az emberi lényt végigtekintve az életünket, hanem azt jelenti, hogy ez által a régi természet, a régi jellem, régi gondolkozásmód vagy hajlam meg kellett, hogy szűnjön.

Ezért amikor egy új szívre, új szellemre és új természetre gondolunk, ahhoz, hogy békességünk legyen, szükségünk van bűnbocsánatra és megtisztulásra. Ez az a pont, ami a vízzel kapcsolatos. A bűneimtől örökre meg kell, hogy tisztuljak. A vízzel való megtisztítás ennek a képe. Jeremiás 33:8 így fogalmazza ezt meg: “És megtisztítom őket minden bűneiktől, amelyekkel vétkeztek ellenem, és megbocsátom minden bűnüket, amelyekkel vétkeztek ellenem, és amelyekkel gonoszul cselekedtek ellenem.” Maga a személy, akik vagyunk – folyamatosan kell, hogy létezzon –, de bűnbocsánatot kell nyernünk és a bűnöktől megtisztulni.

Újjá kell válni

A bűnbocsánat és a megtisztítás azonban nem elegendő. Újjá kell válni. Át kell alakulni. Szükségem van egy új életre. Szükségem van arra, hogy új módon lássak dolgokat, új módon gondolkozzam és új értékrendem alakuljon ki. Emiatt beszél Ezékiel egy új szívről, egy új szellemről a 26. és 27. versekben:

“És adok néktek új szívet, és egy új szellemet adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én Szellememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatimba járjatok és az én törvényeimet megőrizzétek és betöltsétek.”

Ez ad magyarázat arra, hogy megértsük azokat a verseket: Bizonyosak lehetünk, hogy a kőszív “halott” szívet jelent, ami érzéketlen volt és nem tudott reagálni a szellemi valóságra. Az újjászületésünk előtt a szívünk érzékeny lehetett sokféle szenvedélyre és vágyra, de olyan volt, mint egy kő a szellemi igazságokat, Jézus Krisztus szépségét, Isten dicsőségét és a szentség útját tekintve. Ezért kell megváltozni, ha meg akarjuk látni Isten királyságát. Ezért Isten az újjászületéskor elveszi a kő szívet és egy hús szívet ad helyette. A *hús* szó nem “pusztán emberit” jelent a János 3.6-hoz hasonlóan, hanem egy lágy, élő és érzékeny szívet az élettelen kő szívvel szemben. Az újjászületéskor a Krisztus felé való halott, érzéketlen állapotunk miatt, a kő szív helyett egy olyan új szívet kapunk, ami szellemileg érzékeli Jézus értékrendjét.

Amikor az Ezékiel 26. és a 27. vers azt mondja, hogy “egy új szellemet adok belétek....És az én Szellememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok...”, azt gondolom, hogy az újjászületéskor Isten egy élő, természetfeletti életet helyez bele a szívünkbe és ez az új élet — ez az új szellem — magának a Szent Szellemnek a munkája, hogy kiformalja az alakját és jellemét az új szívünknek.

Az a kép van a gondolatomban, hogy ez az új meleg, kitapintható, érzékeny, élő szív, olyan mint egy lágy agyagdarab és a Szent Szellem belepréseli magát és szellemileg, erkölcsileg a saját képére formálja. Az által, hogy Ő bennünk van, a szívünk és az elménk az Ő jellemére, az Ő szelleme szerint formálódik át (vesd össze Efézus 4:23).

Befogadni Őt, mint a te kincsedet

Most menjünk vissza és foglaljuk össze a korábbiakat. Mi történik az újjászületéskor? Az újjászületéskor a Szent Szellem természetfeletti módon egy új szellemi életet ad nekünk összekapcsolva bennünket Jézus Krisztussal, hit által. Más szavakkal mondván a Szellem egyesít minket Krisztussal és megtisztít a bűneinktől, kicserélve az érzéketlen szívünket egy lágy szívvel, ami mindennél többre értékeli Jézust. A Szent Szellem jelenléte által átformált szív egy olyan szív, ami szereti megcselekedni Isten akaratát (Ezékiel 36:27).

Az által, hogy valami módon megtapasztalod mindezeket hit által, hívlak most téged a Jézus nevében és az Ő Szellemének ereje által, hogy fogadd be Őt, hogy bűneid meg legyenek bocsátva és az életed értékessé váljon.

©2012 Desiring God Foundation. Hozzájárulás a felhasználáshoz.

Hozzájárulás: Hozzájárulunk és bátorítunk téged, hogy sokszorosítsd és terjeszd ezt

az írást bármilyen formában, gondoskodva róla, hogy a szöveg semmilyen módon ne kerüljön változtatásra és a sokszorosítás költségén felül ne kerüljön költség felszámolásra. Honlapra történő feltöltés esetén kérjük a honlapunk ezen írásának a linkjét megadni. A fentiekől való bármi eltérés esetén a Desiring God jóváhagyása szükséges.

Kérjük feltüntetni a következő szöveget minden szétosztásra kerülő másolaton: By John Piper. ©2012 Desiring God Foundation. Website: desiringGod.org

Fordította: Abonyi Sándor

2012-10-26